

hold, men vi ønsker at pege paa, at man under almindelige Forhold optager Ansøgere paa Indfødsretslovforslaget efter et Ophold her i Landet, hvis Aaremaal er meget kortere end det, der for saadanne Vedkommende, der har modtaget offentlig Hjælp, kræves forløbet efter Modtagelsen af denne offentlige Hjælp. Udvalget ønsker, at Ministeriet ved Forberedelsen af de aarlige Lovforslag om Indfødsret ikke alt for strengt vil holde sig til den Aarrække, som er anført i de Regler, man hidtil er gaaet frem efter.

Endvidere ønsker Udvalget at henstille til Ministeriet, at man farer, om jeg saa maa sige, med Lempe overfor visse Ansøgere, som ved en eller anden Lejlighed for længere Tid tilbage paa Grund af Forseelser mod Lovgivningen er kommet i Konflikt med Myndighederne, saaledes at dette ikke i den Udstrækning, hvori det ofte har været Tilfældet, skal være til Hinder for deres Optagelse paa Indfødsretslovforslaget. Maa jeg dog med Hensyn til dette, Punkt 4, bemærke, at det ingenlunde har været Udvalgets Tanke, at Døren skulde aabnes paa vid Gab overfor Ansøgere, som har været i Konflikt med Lovgivningen. Udvalget indser meget vel, at man i alt væsentligt maa holde sig til de hidtil gældende Regler. Hvad der særlig er tænkt paa ved Formningen af denne Henstilling, er de smaa Berigelsesforbrydelser, som er begaaet langt tilbage i Tiden, idet Udvalget ønsker at pege paa, at der bør tages Hensyn til, under hvilke Omstændigheder de paagældende Forseelser er begaaet. Det er altsaa disse smaa Forseelser, der er tænkt paa, ikke hele den Række Forseelser, der staar nævnt i Bilag I til Betænkningen.

Jeg vilde sætte Pris paa, at den højtærede Minister vilde se sig i Stand til at give sin Tilslutning til det, der er udtalt i disse Henstillinger, og til de Bemærkninger, jeg her har fremsat.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Til den ærede Ordførers Udtalelse skal jeg kun knytte ganske faa Bemærkninger. Det er jo Regelen, at naar en Person naturaliseres, tages der visse Hensyn til, hvor længe han har opholdt sig i Landet, hvad Kendskab han har til Sproget o. s. v., men der gives Forhold, hvor der finder Naturalisation Sted, uden at disse Forhold kommer i Betragtning. Det er Tilfældet, naar en fremmed Kvinde erhverver Indfødsret ved Ægteskab med en dansk Mand; hun kender ikke det danske Sprog, har maaske ikke for været her i Riget, og bliver dog dansk

Statsborger. Men det var navnlig ogsaa Tilfældet ved Genforeningen, hvor vi med eet Slag ganske automatisk naturaliserede over 160 000 Personer, uden at de enkeltes Forhold, Spørgsmaalet om, hvor længe de havde været i Riget, hvad Kendskab de havde til Sproget o. s. v., blev undersøgt. Disse Forhold har medført, at vi her, ligesom Tilfældet er i vore Nabolande, maa gøre en vis Forskel mellem en Indfødsret, der er erhvervet ved Fødsel, og en Indfødsret, der er erhvervet senere paa anden Vis. Dette er Tilfældet i de norske og svenske Indfødsretslove, som nu er gældende, hvor der skelnes derimellem, idet de giver Svenskere og Nordmænd, der f. Eks. i Amerika har mistet deres Statsborgerret og vender tilbage, automatisk svensk og norsk Statsborgerret paa ny, for saa vidt de ved Fødselen havde erhvervet deres Statsborgerret. Her er det, at vi under Hensyn til disse Forhold har ment at maatte foreslaa en Ændring i § 5. § 5 bestemmer jo, at en dansk Kvinde, som efter den nu gældende Lov mister sin Indfødsret ved Giftermaal med en Udlænding, fremtidig bevarer sin Indfødsret, saa længe hun bliver boende her i Landet, men dette ønsker vi ved Ændringsforslaget begrænset til de Kvinder, der har erhvervet Indfødsretten ved Fødselen. Ændringsforslag Nr. 3 er en Konsekvens heraf.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 skal jeg sige følgende. § 8 bestemmer, at den Regel, hvorefter dansk Kvinde, der gifter sig med en Udlænding, beholder sin danske Indfødsret, skal have tilbagevirkende Kraft for de danske Kvinder, der lever her i Riget, men ved tidligere Ægteskab har mistet deres Indfødsret. Vi har betragtet det som ret farligt ganske automatisk at paatvinge disse Kvinder, der har erhvervet den anden Statsborgerret ved deres Ægteskab, den danske Statsborgerret, for Forholdet er det, at i en Række Lande, saaledes i Tyskland, Polen og Czekoslovakiet, mister man sin Statsborgerret, naar man erhverver en anden, og adskillige saadanne Kvinder — vi har f. Eks. danske Kvinder, der er gift med fremmede Diplomater — kunde komme i vanskelige Forhold. Vi finder det derfor rigtigst, at denne Generhvervelse af Indfødsretten for gift dansk Kvinde, der har mistet sin Statsborgerret ved Ægteskab med en Udlænding, knyttes til en Begøring fremsat overfor Indenrigsministeriet; det skal være en frivillig Sag, det er noget, man ikke maa paatvinge andre. Jeg tror,